

CONCERT DE CAP D'ANY

L'Atlàntida
Centre d'Arts Escèniques d'Osona

www.latlantidavic.cat

DG. 08/01

CONCERT DE CAP D'ANY

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

Diumenge, 8 de gener de 2023

A les 18 h – Sala 1 Ramon Montanyà

Durada: 1 h 30 min

Marga Cloquell, soprano
Orquestra Simfònica del Vallès
Xavier Puig, director

PRIMERA PART

Joseph Haydn (1732-1809)

Minuet de la Simfonia núm. 94, "Sorpresa"

Piotr Ilitx Txaiovski (1840-1893)

Vals de *La bella dorment*

Franz Lehár (1870-1948)

"Cançó de Vilja", de *La vídua alegre*

Josep Ll. Guzmán Antich (1954-2017)

"La flor de l'ametller", vals

Luigi Arditi (1822-1903)

"Il bacio", vals

SEGONA PART

Johann Strauss II (1825-1899)

Tritsch-Tratsch", polca

Johann Strauss II

"Perpetuum Mobile"

Manuel Blancafort (1897-1987)

"Polca de l'equilibrista"

Johann Strauss II

"Morgenblätter", vals

Edward Elgar (1857-1934)

"Nimrod", de *Variacions Enigma*

Johann Strauss II

"Mein Herr Marquis", d'*El ratpenat*

Johann Strauss II

Al bell Danubi blau, op. 314

Si conteniu els estossecs amb un mocador,
contribuireu a reduir-ne notablement la intensitat del soroll.

Gràcies

Dotze peces per a un calendari sui generis

Des dels seus orígens ara fa 35 anys, el tradicional festival de valsos i polques és idiosincràtic dins la temporada de l'OSV. Es tracta d'una festa que entreté i que inclou composicions conegudes de procedència diversa. Enguany, el director titular de la Simfònica del Vallès, Xavier Puig, l'ha configurat amb dotze peces que, sense tenir-hi una vinculació directa o programàtica, proposen una il·lustració per a cada mes de l'any 2022. Per exemple, el festival comença amb un minuet d'una de les simfonies emblemàtiques de Haydn, la *Simfonia núm. 94*, en Sol major, “Sorpresa”, com a llavor d'un humor sa amb el desig que ens acompanyi tot l'any, i segueix amb Txaikovski i el vals de *La bella dorment*, que, juntament amb els dos altres ballets seus, representa un cim en la història de la dansa. Amb l'emotiu “Nimrod” de les *Variacions Enigma* d'Elgar, s'homenatgen compositors catalans que ens van deixar el setembre i l'octubre d'aquest any, Jordi Cervelló i Josep Soler, últims bastions d'una generació nascuda a principis de la dècada dels anys 30 del segle passat. Igualment, amb el bonic “Vals de l'ametller”, Xavier Puig vol recordar un dels seus mestres, el sabadellenc Josep Lluís Guzmán, de la defunció del qual l'abril vinent farà cinc anys. Un altre català, del naixement del qual l'agost feia cent vint-i-cinc anys, Manuel Blancafort, sonarà gràcies a l'afany investigador de Puig, que va localitzar unes partícules per a orquestra de la coneguda “Polca de l'equilibrista”, pertanyent a la suite pianística *Parc d'atraccions*. Si les dades no ho acaben rebatent, en aquest festival s'interpretarà per primera vegada aquesta versió orquestral elaborada pel mateix compositor.

Històricament, entre Haydn i Blancafort, el vals ha transitat de la rusticitat primigènia del ball popular dels *ländler* bavarès i austríac a l'estilització del Rei del Vals, Johann Strauss fill, màxim representant d'una de les nissagues de músics de més renom i més controvertides. A partir de la dècada del 1860, es va apartar del model patern i va desenvolupar una vena lírica que havia caracteritzat el gran rival del seu pare, Joseph Lanner, a més d'una estructura heretada de tots dos: una introducció, cinc valsos i una coda que reprèn el principi amb un acompanyament senzill en el clàssic compàs ternari. A més, en molts dels valsos de Strauss fill, les melodies es fragmenten en motius temàtics interconnectats, com palesen “Morgenblätter” i, especialment, “Al bell Danubi blau”, escrit originalment per a la societat coral masculina. D'aquesta manera, el vals es va afermar en l'univers simfònic, d'ençà de les primeres provatures de Weber i Berlioz. Per tant, no és estrany que a partir del 1850, en ple ascens de la seva carrera, Strauss fill ja rebés les dures acusacions de Hanslick, un

dels grans crítics i pensadors de la música del segle XIX, per la forma i l'elaborada orquestració, que considerava que eren una imitació massa pròxima de les obres del Romanticisme alemany. Potser per aquesta raó, Wagner es va mostrar favorablement impressionat per la gràcia, la finor i la substància musical de Johann Strauss fill, mentre que Richard Strauss, que no tenia res a veure amb la nissaga valsaire, va dir que, de tots els grans talents, Johann Strauss fill era el més amable dispensador d'alegria. La "Tritsch-Tratsch-Polka" i el "Perpetum Mobile" ho certifiquen tant com moltes de les seves operetes, en què Strauss fill excel·lia generalment més per la música que per l'espectacle, gràcies a una gran quantitat de números ballables, com el "Mein Herr Marquis" d'*El ratpenat*, l'univers de plaer i ociositat del qual va ser heretat per Lehár amb *La vídua alegre*, que també remet a una època pretèrita. Juntament amb "Il bacio" d'Arditi, sumaran la seva veu partint d'una matriu valsejada, d'un melodisme seductor i, ocasionalment, amb elegants coloratures i notes picades, arrodonint un concert que, d'una manera sui generis, vol redreçar la música com a eix fonamental i necessari per a l'existència humana. Siguin aquestes peces o altres les del nostre calendari, que la música i l'OSV us acompanyin!

Albert Ferrer Flamarich. musicògraf i historiador de l'art

Marga Cloquell, soprano

Nascuda a Mallorca, va començar els estudis musicals amb Eulàlia Salbanyà i va cursar la formació posterior al Conservatori Superior de Música de les Illes Balears amb Antoni Aragón, Carmen Bustamante, Alejandro Zabala i Josep Ribot. Més tard es va traslladar a Viena per rebre els consells de Ruthilde Boesch i va ampliar els estudis al Conservatori Superior del Liceu amb Dolors Aldea i Marta Pujol. Ha ampliat la formació amb classes magistrals d'Enrico Facini, Amelia Felle, Ana Luisa Chova, Ileana Cotruba, Fiorenza Cossotto, Jaume Aragall, Giulio Zappa, Armando Krieger i Dalton Baldwin. Va ser premiada en el XVII Concurs de Cant de l'Associació Amics de l'Òpera de Sabadell i va guanyar el primer premi en el XVIII Concurs de Cant Mirna Lacambra. Ha guanyat el primer premi en la VII edició del Concurs Internacional de Cant Líric Germans Pla - Ciutat de Balaguer. També se li va atorgar el premi del públic i la beca d'estudis de l'Escola d'Òpera de Sabadell. Va ser guardonada amb el premi solista de l'Orquestra Simfònica del Conservatori Superior de les Illes Balears en l'estada que va fer al centre. En l'àmbit simfònic, ha estat convidada per interpretar *El Messies* de G. F. Händel, *Glòria* d'A. Vivaldi, *Missa Brevis* de J. Haydn, *Missa en Sol menor* de R. Vaughan Williams, *Exsultate Jubilate and Krönungsmesse* de W. A. Mozart, *Rèquiem i Messe Base* de Fauré, *Ein Deutsches Requiem* de J. Brahms, *Passió segons sant Joan* i *Missa en Si menor* de J. S. Bach, la *Novena Simfonia* i *Missa en Do major* de L. V. Beethoven i *Issaiah* de S. Anderson.

D'altra banda, ha participat en cicles dedicats al lied i a la cançó de concert al costat de pianistes com Marta Pujol, Ricardo Estrada i Andreu Riera. En l'àmbit operístic, va començar formant part de la Jove Companyia d'òpera del Conservatori del Liceu en els papers de Fanny de *La cambiale di matrimonio* i de Mimi de *La Bohème* en el Barcelona Opera Studio. Va destacar en el seu debut com a Lucia de *Lucia di Lammermoor* a l'Òpera de Sabadell amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, amb gran èxit de públic i de crítica. Posteriorment, ha interpretat Pamina i Papagena de *Die Zauberflöte*, Kate Pinkerton de *Madama Butterfly*, Nannetta de *Falstaff*, Frasquita de *Carmen* i Paggio de *Rigoletto* al Théâtre du Capitole de Toulouse, dirigida pel mestre D. Oren. També, al mateix teatre, va participar com a Irene en la sarsuela *Doña Francisquita*, dirigida pel mestre J. Caballé-Domènech i Emilio Sagi. A Itàlia, debutà en el paper de Susanna d'*Il segreto di Susanna* i seguidament va reestrenar el paper de Matilde en la sarsuela *El reloj de Lucerna* en el Teatre Principal de Palma. Va debutar en el paper de Violetta de *La Traviata* al Palau de la Música Catalana, on també ha interpretat Francina de *Cançó d'amor i de guerra*, Micaëla de *Carmen* i Mimi de *La Bohème*.

Xavier Puig, director

És director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès, del Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida i director principal del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i de l'Orquestra de Girona. Va néixer a Cervera, on començà els estudis musicals amb el piano i el violí per ampliar-los amb la composició, al Conservatori Professional de Badalona. Paral·lelament, s'inicià en la direcció coral amb Josep Prats, Johan Duijck, Laszlo Heltay, Jordi Casas i Pierre Cao i,

posteriorment, va ampliar la formació orquestral amb el mestre Salvador Mas a Barcelona i amb Leopold Hager a la Universitat de Viena. Ha estat director assistent de la Jove Orquestra Nacional d'Espanya (JONDE) i de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). Ha estat director convidat en nombroses orquestres del país, amb una vinculació especial amb l'Orquestra Terrassa 48. És professor d'orquestra i direcció a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i dirigeix el Curs de Direcció d'Orquestra de Terrassa des del 2017. Ha enregistrat obres d'autors catalans i diversos programes divulgatius per a TV3. Fou fundador i director artístic de les sis primeres edicions del Festival de Pasqua de Cervera, dedicat a la música clàssica catalana.

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

L'OSV és una realitat que porta la música al cor de les persones des del 1987. Les emocions són el nostre fort i, per transmetre-les, procurem cada vegada més fer participar el públic, innovar en els formats i en les maneres de fer música, i aprofundir en el compromís de valor amb la nostra comunitat. Som l'única orquestra professional estable privada del país, on els músics i l'equip de gestió són alhora empleats i accionistes. La nostra intensa activitat (més de 100 actuacions l'any) se centra, per un costat, al Palau de la Música Catalana, on celebrem la 27a temporada de concerts Simfònics al Palau, amb tretze concerts anuals que realitzem en coproducció amb el nostre soci principal, el Palau de la Música Catalana, i, per l'altre, a la ciutat de Sabadell, on realitzem la temporada de concerts simfònics. A més, des de la nostra fundació som l'orquestra titular del circuit Òpera a Catalunya. Han estat els nostres directors titulars: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005; David Giménez Carreras, del 2006 al 2009; Rubén Gimeno, del 2009 al 2016 i James Ross del 2017 al 2018. Des del setembre del 2018, n'és el director titular Xavier Puig. Som l'orquestra espanyola amb més presència a les xarxes socials, amb més de 22.200 seguidors a Twitter, 19.400 a Facebook, i juntament amb el Banc Sabadell hem fet el *flashmob Som Sabadell*, amb més de 92 milions de visites a YouTube, el vídeo d'una orquestra simfònica més vist arreu del planeta.

Propers espectacles:

L'ombra de Farinelli

Grans àries barroques de Vivaldi, Händel, Porpora i altres, sota la direcció de Jordi Domènech

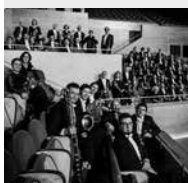
Dg. 29 de gener, 18 h
10 € - 36 €

Marc Oliu i Patricia Arauzo, violí i piano

Sonates de Beethoven

Dv. 3 de febrer, 20 h
10 € - 12 €

OBC amb Nicolas Altstaedt

Un espectacular programa simfònic amb Brahms, Haydn i Pedrell

Ds. 4 de març, 20 h
10 € - 36 €

Informació i venda d'entrades

www.latlantidavic.cat

(estalviaràs 1 € per entrada si ets Padri o Amic)

Taquilles de L'Atlàntida:

- De dimecres a divendres de 15.30 h a 19.30 h
- Dissabtes de 10 h a 13 h
- Una hora abans de cada espectacle

L'Atlàntida
Centre d'Arts Escèniques d'Osona

ORGANITZA

Ajuntament de Vic

Vic,
ciutat a la
mesura humana

Fundació "la Caixa"

Damm
Fundació

MECENES D'HONOR

INSTITUCIÓ PUIG - PORRET
FUNDACIÓ PRIVADA CATALANA

LAVANGUARDIA

EL 9 NOU

boada GRUP

Aural
CENTRE AUDIOLÒGIC D'OSONA

●●● FIGUERAS

Goufone

33 Cat **Música**

ARÀLIA FLORS

AVISA
Aiguas Vic

campbaseosona

● CAPDEVILA
L'art - l'arquitectura - l'edificació

CassanyDesigne

MECENES

extintors@osona

MATER

MILAR
ESPADALER

VILAR RIBA

AMB EL SUPORT DE:

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis